

er Bexlen. Hvorledes har Forholdet hidtil været? Det er en af de Posten under Stempellovgivningen, som paa den meest slaaende Maade beviser, at det ikke er muligt at sige, saaledes som det ærede Medlem (Klein) sagde, at man ved at forandre Taxten gjør en stor finantstiel Forandring; thi der er Masser af Papirer, som aldeles undgaae Stempling, og som altsaa slet ikke kunne komme med i den Beregning, der er gjort, og for deres Vedkommende kunde man egentlig altid synes, at man uden videre Skade kunde vedtage Stempelfrihed. Jeg vil som Exempel nævne alle de Bexler, der trækkes paa Udlandet, med Undtagelse af dem, der trækkes, som man kalder det, in blanco paa Hamborg eller sendes til Nationalbanken, thi disse forsynes for det meste med Stempel, men vort hele Udførselsbeløb gaaer for den meest overveiende Deel paa Bexler, der ere ustemplede. Derfor har jeg nogen Tvivl, om man ogsaa for den Art Bexler kan vedligeholde 16 $\frac{1}{2}$ pr. 1000 Rd.; det synes at være en lav Afgift, men jeg er bange for, at man her har indlevet sig saa stærkt i Stempelfrihed og hele den Art af Omsætning, at det fortjener nøie Overveielse, om man ikke mulig skulde sætte Afgiften noget lavere; men det Vigtigste ved Bexlen er i mine Dine det, at man kommer til at udvide Bexelloven, og da vi nu ere inde paa at komme med Lovforslag, som staae i Forbindelse med denne Stempellov, saa haaber jeg, at man heller ikke vil betænke sig paa at gjøre Forandringer i Bexelloven. Jeg har aldrig kunnet indsee, hvorfor der ikke maa udstedes Bexler paa længere Tid end 3 Maanedere; det er for mig noget aldeles Usatteligt, og det vilde for Statskassen være en god Anledning til at faae en yderligere Indtægt, naar den befordrede Udstedelsen af lange Bexler; de kunde ogsaa taale et noget høiere Stempel end de korte eller 3 Maaneders Bexler. Det er et bekvemt, et fortrinligt liquit Papir, som vil finde en ganske almindelig Anvendelse og Udbreedelse, dersom man ikke indskrænker det til 3 Maanedere. Alle de Handlex, der nu indgaaes paa længere Tid, savne den Understøttelse, som Bexlen giver; man kan ikke anvende den derpaa, hvilket man ellers meget gjerne gjorde, selv om den ikke kostede saa lidt mere

paa Grund af Stempleet. Jeg haaber at faae Leilighed til nærmere i Detail at fremsætte mine Anskuelser, skjøndt de ere temmelig radicale; men jeg troer, at dersom man vil frigjøre sig fra alle de mindre Hensyn, nu da vi skulle til at udarbejde en ny Lov, og gaae ind paa den af mig anbedede Vej, vil man vist finde sig vel derved.

Ischering: For ikke senere at komme ind i Enkeltheder, skal jeg strax nævne det eneste Punkt, jeg vil beffæstige mig med. Jeg vil nemlig foreslaae, at Stempelafgift for Attester og Extracter af Kirkebøger, Vaccinationsattester, Attester fra vedkommende Skolecommission, Skudsmaalsbøger osv. aldeles bortfalde. Et æret Medlem (Klein) sagde, at man ikke havde berørt de smaa Formuer stærkt; men igjennem disse personlige Handlinger har man berørt selv de Fattige stærkt. Den ærede Commission har igjennem det samme ærede Medlem meddeelt os, hvad vi omtrent iforveien vidste, at det var Commissionen paalagt kun at forandre den nuværende Stempellov saaledes, at derved ikke forarsagedes nogen væsentlig Formindskelse af Indtægt. Dertil har Commissionen været bunden, og dersom jeg ikke betragtede Arbeidet fra denne Side, vilde jeg forekaste Commissionen dens Arbeide; nu skal jeg derimod meget gjerne erkjende, at den har gjort et godt Arbeide. Men det er fra det finantstielle Standpunkt betraget i høieste Grad uheldigt. En Stempellov af denne Art ved Siden af en Lov om Forandring i Arveafgiften, der paa en vis Maade skal supplere, hvad der kommer til at mangle i Indtægt af Stempelafgiften, og som den ærede Minister siger, hvad jeg ogsaa skal erkjende er meget rigtigt, staaer i Forbindelse med den Lov om Rentefoden, vi senere kommer til at behandle, er en Række af finantstielle Mobbegjæfter og finantstielle Misgreb. Man vedbliver med Lovgivninger i finantstiel Henseende, som kun er Tidernes Jamlen efter at finde et forstandigt Bessatningsobject; Andet er Stempelloven, Andet er Loven om Arveafgifter ikke. Man havde Afgift af Grund, som man var kommen til ved at overføre personlige Gjælder paa Grunden; man har havt Afgift af Indtægter; thi det var Tienden, men